

Яким чином здійснюється перереєстрація резервного РРО з метою зберігання та/або використання такого РРО в новоствореній господарській одиниці?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що порядок реєстрації та застосування реєстраторів розрахункових операцій, що застосовуються для реєстрації розрахункових операцій за товари (послуги) яким, зокрема, встановлено процедуру реєстрації (перереєстрації) реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО), затверджений наказом Міністерства фінансів України від 14.06.2016 № 547 із змінами та доповненнями (далі – Порядок № 547).

Пунктом 20 глави 2 розд. II Порядку № 547 встановлено, що реєстрація резервного РРО проводиться в такому самому порядку, як і реєстрація основного РРО.

При реєстрації резервного РРО у правому верхньому куті реєстраційного посвідчення (ф. № 3-РРО) робиться відмітка «Резервний», у першому рядку відповідної таблиці в реєстраційному посвідченні зазначаються назва та адреса господарської одиниці, де буде зберігатися резервний РРО, а в інших рядках – назви та адреси всіх господарських одиниць, де він може використовуватися. Щодо кожної господарської одиниці, де використовуватиметься резервний РРО, суб'єкт господарювання має завчасно повідомити як про об'єкт оподаткування відповідно до п. 63.3 ст. 63 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями шляхом подання до контролюючого органу, де здійснюється реєстрація РРО, повідомлення про об'єкти оподаткування або об'єкти, пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність за ф. № 20-ОПП (далі – Повідомлення за ф. № 20-ОПП) у порядку та строки, визначені Порядком обліку платників податків і зборів, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011 № 1588 із змінами та доповненнями.

Перереєстрація РРО здійснюється у порядку, визначеному главою 3 розд. II Порядку № 547.

Згідно з абзацом першим п. 1 глави 3 розд. II Порядку № 547 у разі перереєстрації з метою використання РРО в іншій господарській одиниці суб'єктом господарювання або представником суб'єкта господарювання надаються:

- заява про реєстрацію реєстраторів розрахункових операцій (ф. № 1-РРО) (далі – Реєстраційна заява (ідентифікатор J/F1311406)) з позначкою «Перереєстрація»;
- реєстраційне посвідчення.

У разі перереєстрації резервного РРО з метою його зберігання та/або використання у новоствореній господарській одиниці, суб'єкт господарювання керуючись п. 20 глави 2 розд. II Порядку № 547, подає Повідомлення за ф. № 20-ОПП, яке містить інформацію про цю господарську одиницю, зокрема, її назву та адресу місцезнаходження.

Реєстраційна заява з позначкою «Перереєстрація» оформлюється та надається до контролюючого органу у тому самому порядку, що й заява про реєстрацію РРО (п. 3 глави 3 розд. II Порядку № 547).

На підставі проставленої відповідної позначки у полі «Резервний» Реєстраційної заяви, проводиться перереєстрація резервного РРО.

Після отримання належним чином оформлених документів у разі відсутності підстав для відмови посадова особа контролюючого органу не пізніше двох робочих днів з дня подання Реєстраційної заяви проводить перереєстрацію РРО шляхом внесення змін до даних інформаційно-комунікаційної системи ДПС, розміщує в Електронному кабінеті в електронній формі та/або видає суб'єкту господарювання нове реєстраційне посвідчення (абзац четвертий п. 1 глави 3 розд. II Порядку № 547).

У реєстраційному посвідченні, сформованому на підставі даних Реєстраційної заяви, зазначається назва та адреса новоствореної господарської одиниці та інших господарських одиниць (якщо вони зазначені у Реєстраційній заяві), де зберігатиметься та/або використовуватиметься резервний РРО.

Оформлення трудових відносин

Трудовий договір – це документ, який регулює відносини між працівником і роботодавцем. Він визначає права і обов'язки обох сторін, умови праці, заробітну плату, термін дії, порядок зміни і розірвання.

Трудовий договір може бути укладений у письмовій формі і підписаний обома сторонами або оформлений шляхом видання наказу про прийняття працівника на роботу. Трудовий договір може бути строковим або безстроковим, з повним або неповним робочим часом, основним або за сумісництвом залежно від характеру роботи і бажання сторін.

З моменту підписання трудового договору найманий працівник – це працівник, який має трудові права й соціальні гарантії, а саме:

- гідні та безпечні умови праці;
- нормований робочий час;
- оплачувані та неоплачувані відпустки;
- регулярна виплата зарплати не нижче мінімальної;

- можливість навчатися та підвищувати кваліфікацію;
- захист від незаконного звільнення;
- страхові виплати в разі непрацездатності;
- пільги для неповнолітніх;
- додаткові соціальні гарантії для жінок та працівників з дітьми;
- захист прав, тощо.

Порядок оформлення трудових відносин з найманими працівниками є однаковим для всіх роботодавців. Він включає три основні кроки:

- укладення трудового договору;
- оформлення наказу про прийняття на роботу;
- повідомлення Державної податкової служби.

Повідомлення про прийняття працівника на роботу/укладення гіг-контракту подається власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом (особою) чи фізичною особою (крім повідомлення про прийняття на роботу члена виконавчого органу господарського товариства, керівника підприємства, установи, організації) та/або резидентом Дія Сіті до територіальних органів Державної податкової служби за місцем обліку їх як платника єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за формою згідно з додатком до початку роботи працівника за укладеним трудовим договором та/або до початку виконання робіт (надання послуг) гіг-спеціалістом резидента Дія Сіті засобами електронного зв'язку з використанням електронного підпису відповідальних осіб, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, відповідно до вимог законодавства у сфері електронного документообігу.

За відсутності технічної можливості подання повідомлення про прийняття працівника на роботу/укладення гіг-контракту засобами електронного зв'язку електронній формі таке повідомлення подається у формі документа на папері згідно з додатком разом з копією в електронній формі.

У разі подання повідомлення засобами електронного зв'язку із використанням електронного цифрового підпису працівник може бути допущений до роботи одразу після відправлення такого повідомлення.

Своєчасне оформлення трудових відносин – це запорука фінансової стабільності бізнесу. До того ж, фінансові ризики і наслідки використання незадекларованої праці значно перевищують витрати, які виникають у разі оформлення трудових відносин із працівниками відповідно до законодавства.

Припинення підприємницької діяльності ФОПом на загальній системі оподаткування: подання податкової декларації про майновий стан і доходи

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що у разі проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця (ФОП) за її рішенням останнім базовим податковим (звітним) періодом є період з дня, наступного за днем закінчення попереднього базового податкового (звітного) періоду до останнього дня календарного місяця, в якому проведено державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності.

Фізична особа – підприємець на загальній системі оподаткування подає податкову декларацію про майновий стан і доходи протягом 20 календарних днів, що настають за останнім календарним днем місяця, в якому проведено державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності та сплачує податок на доходи фізичних осіб протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем граничного строку подання такої декларації.

Заповнення податкової декларації з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, ролик за посиланням:

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/videogalereya/prezentatsii-ta-inshi-materiali/10757.html>

Видача відповідних розрахункових документів – важливий аспект ведення бізнесу

Працівниками відділу фактичних перевірок управління податкового аудиту Головного управління ДПС у Дніпропетровській області (далі – ГУ ДПС) на постійній основі здійснюється моніторинг та аналіз господарської діяльності суб'єктів господарювання.

При виявленні ризиків, які можуть свідчити про вчинення суб'єктами господарювання порушень під час проведення розрахункових операцій, або імовірності використання найманих працівників без належного оформлення, проводяться фактичні перевірки.

Так, фахівцями ГУ ДПС під час фактичної перевірки закладу громадського харчування (кафе) у м. Дніпрі, підтверджено факти проведення розрахункових операцій без видачі споживачам розрахункових документів встановленої форми.

За результатами фактичної перевірки зафіксовано порушення на загальну суму 127 тис. гривень.

ГУ ДПС звертає увагу платників, які здійснюють розрахункові операції, на необхідність безумовного дотримання вимог Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг».

Задекларована праця має значні переваги

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу на наступне.

Маєте власний бізнес? Укладаючи трудові договори з працівниками, ви отримуєте безліч переваг: імідж соціально відповідальної компанії чи підприємця, можливість залучати інвестиції та кращих фахівців, виходити на нові ринки та чесно конкурувати за якістю послуг і ціною.

Задекларовані працівники задоволені та мотивовані. Вони працюють краще, рідше змінюють роботу, більш ініціативні, ніж незадекларовані працівники.

Обов'язок забезпечити гідні умови праці – у ваших інтересах. Адже ви уникаєте витрат та збитків через можливі зупинки виробництва, тривалу відсутність працівника на роботі, компенсації на лікування й реабілітацію, а також навчання нових працівників. Враховуйте й непрямі витрати: шкоду для репутації у разі нещасних випадків, зниження мотивації працівників, плинність кадрів.

Чи зобов'язані СГ, які не є виробниками чи імпортерами, але мають діючі ліцензії на право оптової торгівлі алкогольними напоями та рідинами, що використовуються в електронних сигаретах, подавати декларацію з акцизного податку?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що п. 49.2 прим.1 ст. 49 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) встановлено, що платники, визначені п.п. 212.1.15 п. 212.1 ст. 212 ПКУ, а також платники, які мають діючі (у тому числі призупинені) ліцензії на право здійснення діяльності з підакцизною продукцією, яка підлягає ліцензуванню згідно із законодавством, зобов'язані за кожний встановлений ПКУ звітний період подавати податкові декларації незалежно від того, чи провадили такі платники господарську діяльність у звітному періоді.

Відповідно до п. 2 розділу I Порядку заповнення та подання декларації з акцизного податку, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 23.05.2015 № 14, із змінами, декларацію з акцизного податку складають та подають особи, визначені ст. 212 ПКУ як платники акцизного податку.

Статтею 212 ПКУ визначено вичерпний перелік осіб, які є платниками акцизного податку. Відповідно до ст. 212 ПКУ суб'єкти господарювання, які здійснюють виключно оптовий продаж алкогольними напоями, не є платниками акцизного податку. Отже обов'язок подавати декларацію з акцизного податку суб'єктами господарювання, які здійснюють оптову торгівлю алкогольними напоями та рідинами, що використовуються в електронних сигаретах відсутня.

До уваги платників єдиного податку четвертої групи!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до абзацу першого п. 297 прим. 1.1 ст. 297 прим. 1 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платники єдиного податку – власники, орендарі, користувачі на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, а також голови сімейних фермерських господарств, у тому числі щодо земельних ділянок, що належать членам такого сімейного фермерського господарства та використовуються таким сімейним фермерським господарством, зобов'язані подавати додаток з розрахунком загального мінімального податкового зобов'язання у складі податкової декларації за податковий (звітний) рік.

Платники єдиного податку четвертої групи самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому ст. 46 ПКУ (п.п. 295.9.1 п. 295.9 ст. 299 ПКУ).

Згідно з п. 45.1 ст. 45 ПКУ податковою адресою платника податків – фізичної особи визнається місце її проживання, за яким вона береться на облік як платник податків у контролюючому органі.

Платник податків – фізична особа може мати одночасно не більше однієї податкової адреси.

Форма податкової декларації платника єдиного податку четвертої групи затверджена наказом Міністерства фінансів України від 19.06.2015 № 578 (далі – Декларація). Одним із додатків, який подається разом з Декларацією, є додаток 3 «Розрахунок загального мінімального податкового зобов'язання за податковий (звітний) рік» (далі – Додаток 3).

У Додатку 3 платник єдиного податку четвертої групи розраховує, зокрема, різницю між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок.

При позитивному значенні різниці між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок (далі – Позитивне значення) платник єдиного податку четвертої групи зобов'язаний збільшити визначену в

Декларації за наступний за звітним податковий (звітний) рік суму єдиного податку, що підлягає сплаті до бюджету, на суму такого Позитивного значення (абзац другий п. 297 прим. 1.7 ст. 297 прим. 1 ПКУ).

Позитивне значення є частиною зобов'язань з єдиного податку (абзац другий п. 297 прим. 1.8 ст. 297 прим. 1 ПКУ).

Показник Позитивного значення, розрахований у рядку 04 графи 3 розд. II Додатка 3, переноситься до рядка 15.2 графи 6 «Розрахункової частини декларації для фізичних осіб – підприємців» (далі – Розрахункова частина) Декларації.

Поряд з цим:

- у рядку 15.1 графи 6 Розрахункової частини Декларації зазначаються зобов'язання з єдиного податку за підсумками звітного (податкового) року, який, відповідно до п.п. 295.9.2 п. 295.9 ст. 295 ПКУ, сплачувався платником щоквартально протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, у таких розмірах: у I кварталі – 10 відс.; у II кварталі – 10 відс.; у III кварталі – 50 відс.; у IV кварталі – 30 відсотків;

- у рядку 15 графи 6 Розрахункової частини Декларації шляхом додавання показників рядків 15.1 та 15.2 графи 6 Розрахункової частини Декларації розраховується загальна сума податкового зобов'язання з єдиного податку самостійно нарахована за звітний (податковий) період.

Відповідно до підпунктів 295.9.1 та 295.9.8 п. 295.9 ст. 295 ПКУ платники єдиного податку четвертої групи:

- самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 01 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки Декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому ст. 46 ПКУ;

- перераховують в установлений строк загальну суму коштів на відповідний рахунок місцевого бюджету за місцем розташування земельної ділянки.

Отже, позитивне значення тобто різниці між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок сплачується фізичною особою – підприємцем платником єдиного податку четвертої групи не пізніше 20 лютого поточного року на відповідний рахунок місцевого бюджету за місцезнаходженням платника податку (податковою адресою).

При цьому, якщо граничний строк сплати податкового зобов'язання припадає на вихідний або святковий день, останнім днем сплати податкового зобов'язання вважається операційний (банківський) день, що настає за вихідним або святковим днем (абзац тринадцятий п. 57.1 ст. 57 ПКУ).

Реквізити рахунків для територіальних громад для сплати податків, зборів та платежів (в т. ч. єдиного податку) відкритих Державною казначейською службою України, розміщено на субсайтах відповідного територіального органу ДПС або на вебпорталі ДПС за посиланням: Головна/Рахунки для сплати платежів (<https://tax.gov.ua/rahunki-dlya-splati-platejiv/>).

Наповнення бюджетів усіх рівнів у розрізі галузей економіки у січні 2024 року

У січні 2024 року найбільшу частку в сплаті податків, зборів та платежів (збір) до Зведеного бюджету України складає сплата суб'єктами господарювання по таких галузях:

«Оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів» – 20 % від загального збору до Зведеного бюджету України;

«Переробна промисловість» – 15,7 %;

«Державне управління й оборона; обов'язкове соціальне страхування» – 10,5 %;

«Добувна промисловість і розроблення кар'єрів» – 9,2 %.

Найбільше зростання сплати за січень 2024 року відносно січня 2023 року відбулось у таких галузях:

«Оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів» – зростання в 1,4 раза, або +5,6 млрд гривень;

«Переробна промисловість» – зростання в 1,3 раза, або +4,1 млрд грн;

«Постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря» – зростання в 1,4 раза, або +1,9 млрд грн;

«Будівництво» – зростання в 1,5 раза, або +1,3 млрд гривень.

Відповідальність за несвочасну реєстрацію зведеної податкової накладної, складеної відповідно до умов, визначених пунктом 188.1 статті 188 Податкового кодексу України

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Пунктами 89 та 90 підрозділу 2 розділу XX Податкового кодексу України (далі – Кодекс) на період дії воєнного стану збільшено строки реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН) податкових накладних/розрахунків коригування, які мають поденний строк складання/реєстрації, встановлений пунктом 201.10 статті 201 Кодексу, та зменшено розміри штрафів за їх порушення.

Нові строки реєстрації в ЄРПН податкових накладних/розрахунків коригування, складених починаючи з 16 січня 2023 року, становлять:

для податкових накладних/розрахунків коригування, складених з 1 по 15 календарний день (включно) календарного місяця, – до 5 календарного дня (включно) календарного місяця, наступного за місяцем, в якому вони складені;

для податкових накладних/розрахунків коригування, складених з 16 по останній календарний день (включно) календарного місяця, – до 18 календарного дня (включно) календарного місяця, наступного за місяцем, в якому вони складені.

Разом з цим, Кодексом передбачено складання зведених податкових накладних, зокрема в разі здійснення постачання товарів/послуг, база оподаткування яких, визначена відповідно до статті 188 Кодексу, перевищує фактичну ціну постачання таких товарів/послуг (абзац одинадцятий пункту 201.4 статті 201 Кодексу).

Так, у разі постачання товарів/послуг, крім постачання товарів, базою оподаткування для яких встановлено максимальні роздрібні ціни, база оподаткування яких, визначена відповідно до статей 188 і 189 Кодексу, перевищує фактичну ціну постачання таких товарів/послуг (зокрема, якщо база оподаткування визначається виходячи із ціни придбання товарів/послуг, звичайної ціни самостійно виготовлених товарів/послуг або балансової (залишкової) вартості необоротних активів і перевищує суму постачання таких товарів/послуг, необоротних активів, визначену виходячи з їх договірної вартості, тобто ціна придбання/звичайна ціна/балансова (залишкова) вартість перевищує фактичну ціну (договірну вартість) постачання), постачальник (продавець) складає дві податкові накладні: одну – на суму, розраховану виходячи з фактичної ціни постачання, іншу – на суму, розраховану виходячи з перевищення ціни придбання/звичайної ціни/балансової (залишкової) вартості над фактичною ціною, або може скласти не пізніше останнього дня місяця, в якому здійснено такі постачання, зведену податкову накладну з урахуванням сум податку, розрахованих виходячи з перевищення бази оподаткування над фактичною ціною, визначених окремо за кожною операцією з постачання товарів/послуг (абзац перший пункту 15 Порядку заповнення податкової накладної, затверджений Наказом Міністерства фінансів України від 31 грудня 2015 року № 1307 (зі змінами)).

Тобто, особливості складання/реєстрації зведених податкових накладних мають відмінності від податкових накладних, що складаються за кожною операцією з постачання товарів/послуг, у зв'язку з чим норми, визначені пунктами 89 та 90 підрозділу 2 розділу XX Кодексу, не охоплюють таку категорію як зведені податкові накладні.

Отже, за несвочасну реєстрацію зведеної податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН, якщо вона складена після 16.01.2023, штрафи застосовуються у розмірах, встановлених пунктом 120¹.1 статті 120¹ Кодексу.

Зокрема, порушення платниками податку на додану вартість граничного строку, передбаченого статтею 201 Кодексу, для реєстрації зведеної податкової накладної (згідно з пунктом 198.5 статті 198, пунктом 199.1 статті 199, пунктом 201.4 статті 201 Кодексу) тягне за собою накладення на платника податку на додану вартість штрафу в розмірі 2 відсотків обсягу постачання (без податку на додану вартість), але не більше 1020 гривень.

Щодо забезпечення єдиного механізму (підходу) відображення у податковій декларації з ПДВ суми, визначеної у ППР за формою «В4», сформованому за результатами проведення контролюючим органом перевірки

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що Державна податкова служба України з метою забезпечення єдиного механізму (підходу) відображення у податковій декларації з ПДВ суми, визначеної у податковому повідомленні-рішенні (далі – ППР) за формою «В4», сформованому за результатами проведення контролюючим органом перевірки, листом від 13.02.2024 № 3770/7/99-00-21-03-02-07 (далі – Лист № 3770), проінформувала про окремі особливості заповнення такої декларації.

Відповідно до пункту 58.1 статті 58 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) контролюючий орган надсилає (вручає) платнику податків ППР, зокрема, у випадку, якщо за результатами перевірки контролюючим органом встановлено факт завищення від'ємного значення суми ПДВ, розрахованої платником податків відповідно до розділу V ПКУ. Порядок надіслання контролюючими органами податкових повідомлень-рішень платникам податків затверджено наказом Міністерства фінансів України від 28.12.2015 № 1204, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 22.01.2016 за № 124/28254 (із змінами і доповненнями).

Правила оскарження рішень контролюючих органів визначено статтею 56 ПКУ. Прийняте контролюючим органом ППР, може бути оскаржено в адміністративному або судовому порядку (пункт 56.1 статті 56 ПКУ). У випадку оскарження ППР в адміністративному порядку, скарга, подана із дотриманням строків, визначених абзацом першим пункту 56.3 статті 56 ПКУ, зупиняє виконання платником податків грошових зобов'язань, визначених у ППР, на строк від дня подання такої скарги до контролюючого органу до дня закінчення процедури адміністративного оскарження. Протягом зазначеного строку податкові вимоги з

податку, що оскаржуються, не надсилаються, а сума грошового зобов'язання, що оскаржується, вважається неузгодженою (пункт 56.15 статті 56 ПКУ).

День закінчення процедури адміністративного оскарження вважається днем узгодження грошового зобов'язання платника податків, крім випадку, передбаченого підпунктом 108¹.2.2 пункту 108¹.2 статті 108¹ ПКУ (пункт 56.17 статті 56 ПКУ).

У випадку оскарження ППР у судовому порядку, при зверненні платника податків до суду з позовом щодо визнання протиправним та/або скасування ППР грошове зобов'язання вважається неузгодженим до дня набрання судовим рішенням законної сили (пункт 56.18 статті 56 ПКУ).

Порядок набрання судовим рішенням законної сили визначено Кодексом адміністративного судочинства України (далі – КАСУ).

Таким чином узгодженим відповідно до статті 56 ПКУ, вважається ППР, по якому закінчилась процедура адміністративного оскарження або судове рішення у відповідності до вимог КАСУ набрало законної сили.

Порядок подання податкової декларації до контролюючих органів та внесення змін до такої декларації встановлено статтями 49 і 50 ПКУ.

Порядок подання до контролюючого органу податкової декларації з ПДВ встановлено статтею 203 ПКУ. Форму та порядок заповнення і подання податкової звітності з податку на додану вартість затверджено наказом Міністерства фінансів України від 28.01.2016 № 21, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 29.01.2016 за № 159/28289 із змінами і доповненнями (далі - Порядок № 21).

Сума від'ємного значення податку, що зараховується до складу податкового кредиту наступного звітного (податкового) періоду (рядок 19.1 + рядок 20.3 податкової декларації з ПДВ), відображається у рядку 21 податкової декларації з ПДВ та переноситься до рядка 16.1 податкової декларації з ПДВ наступного звітного (податкового) періоду (підпункт 5 пункту 5 розділу V Порядку № 21).

У рядку 16.3 податкової декларації з ПДВ вказується сума збільшення/зменшення від'ємного значення ПДВ, узгоджена за результатами перевірки контролюючого органу, у звітному (податковому) періоді, на який припадає день узгодження ППР, враховуючи процедури адміністративного оскарження відповідно до статті 56 ПКУ. У разі заповнення рядка 16.3 податкової декларації з ПДВ обов'язковим є заповнення таблиці «Збільшено/зменшено залишок від'ємного значення за результатами перевірки контролюючого органу на підставі ППР та/або уточнюючого розрахунку» (підпункт 5 пункту 4 розділу V Порядку № 21).

З огляду на викладене, суму, визначену у ППР за формою «В4», зокрема, суму зменшення від'ємного значення ПДВ, узгоджену за результатами перевірки контролюючого органу, необхідно відображати у рядку 16.3 податкової декларації з ПДВ за той звітний (податковий) період, на який припадає день узгодження ППР, враховуючи процедури адміністративного та судового оскарження відповідно до статті 56 ПКУ, а саме:

день закінчення процедури адміністративного оскарження (за умови, що не подано позовну заяву (позов) до суду);

або

день набрання судовим рішенням законної сили (незалежно від того, чи здійснюється (або буде здійснюватися) подальше оскарження ППР у судовому органі касаційної інстанції, чи ні).

Одночасно з цим у такій податковій декларації з ПДВ необхідно заповнити дані відповідної таблиці, а саме: дату ППР, номер ППР та суму (грн.), визначену у ППР, із знаком «-».

Водночас, до дня узгодження ППР, сума, визначена у такій ППР, не підлягає відображенню у податковій декларації з ПДВ.

Детальніше з прикладами відображення у податковій декларації з ПДВ суми, визначеної у податковому повідомленні-рішенні (далі – ППР) за формою «В4», сформованому за результатами проведення контролюючим органом перевірки, можливо ознайомитись у Листі № 3770, який розміщений на вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://tax.gov.ua/zakonodavstvo/podatkove-zakonodavstvo/listi-dps/78762.html>

До уваги банків, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей!

Державна податкова служба України повідомляє про набрання чинності наказом Міністерства фінансів України від 13.12.2023 № 698, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 28.12.2023 за № 2276/41332 (далі – наказ № 698), яким внесено зміни до Порядку подання повідомлень про відкриття/закриття рахунків платників податків у банках та інших фінансових установах до контролюючих органів», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 18.08.2015 № 721.

Згідно з наказом № 698 та на виконання пунктів 69.2, 69.3 статті 69 Податкового кодексу України розширюється обмін електронними повідомленнями про відкриття/закриття рахунків/електронних гаманців платників податків між ДПС та банками, іншими фінансовими установами, небанківськими надавачами платіжних послуг/емітентами електронних грошей.

Коли не подається податкова декларація про майновий стан і доходи

Триває кампанія декларування доходів, одержаних протягом 2023 року. Звертаємо увагу, що Податковим кодексом України (далі – Кодекс) передбачено випадки, відповідно до яких платники звільнені від подання податкової декларації про майновий стан і доходи.

Так, відповідно до п. 179.2 ст. 179 Кодексу податкова декларація не подається, якщо платник податку отримував:

доходи, у тому числі іноземні доходи, які згідно з Кодексом не включаються до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу;

доходи виключно від податкових агентів незалежно від виду та розміру нарахованого (виплаченого, наданого) доходу;

доходи від операцій продажу (обміну) майна, дарування, дохід від яких відповідно до Кодексу не оподатковується, оподатковується за нульовою ставкою та/або з яких при нотаріальному посвідченні договорів, був сплачений податок відповідно до Кодексу;

доходи у вигляді об'єктів спадщини, які відповідно до Кодексу оподатковуються за нульовою ставкою податку та/або з яких сплачено податок відповідно до п.174.3 ст. 174 Кодексу.

Крім того, платники звільнюються від обов'язку подання податкової декларації в таких випадках:

а) незалежно від виду та суми отриманих доходів платниками податку, які:

є малолітніми/неповнолітніми або недієздатними особами і при цьому перебувають на повному утриманні інших осіб (у тому числі батьків) та/або держави станом на кінець звітного податкового року;

перебувають під арештом або є затриманими чи засудженими до позбавлення волі, перебувають у полоні або ув'язненні на території інших держав станом на кінець граничного строку подання декларації;

перебувають у розшуку станом на кінець звітного податкового року;

перебувають на строковій військовій службі станом на кінець звітного податкового року.

З детальною інформацією щодо декларування доходів, одержаних у 2023 році, можна ознайомитися на вебпорталі ДПС у банері [«Деклараційна кампанія 2024»](#).

Благодійний фонд надав ФОПу грант: що з оподаткуванням?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Оподаткування доходів, отриманих фізичною особою – підприємцем (ФОП) від провадження господарської діяльності, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування, здійснюється відповідно до ст. 177 розділу IV Податкового кодексу України (далі – Кодекс) або глави I розділу XIV Кодексу залежно від обраної системи оподаткування.

Так, згідно з п. 177.2 ст. 177 Кодексу об'єктом оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та негрошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої фізичної особи – підприємця.

Відповідно до п. 177.6 ст. 177 Кодексу у разі якщо фізична особа – підприємець отримує інші доходи, ніж від провадження підприємницької діяльності, у межах обраних ним видів такої діяльності, такі доходи оподатковуються за загальними правилами, встановленими Кодексом для платників податку – фізичних осіб.

Доходом для фізичної особи – підприємця – платника єдиного податку є дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ст. 292 Кодексу. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, доходи у вигляді бюджетних грантів, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності (п. 292.1 ст. 292 Кодексу).

Крім того, до складу доходу фізичної особи – підприємця – платника єдиного податку також не включаються суми коштів цільового призначення, що надійшли від Пенсійного фонду та інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, з бюджетів або державних цільових фондів, у тому числі в межах державних або місцевих програм (п.п. 4 п. 292.11 ст. 292 Кодексу).

Зауважуємо, що умовами договору про надання гранту, укладеного між фізичною особою – підприємцем та неприбутковою організацією (благодійним фондом або громадською організацією), не передбачається виробництво (виготовлення) та/або реалізація товарів, виконання робіт, надання послуг таким підприємцем на користь зазначених організації, а лише надання фінансової допомоги у реалізації проекту.

Таким чином, оскільки дохід у вигляді гранту не пов'язаний з результатом від здійснення господарської діяльності фізичної особи – підприємця, то такий дохід, незалежно від обраної фізичною особою – підприємцем системи оподаткування, оподатковуються за загальними правилами, встановленими Кодексом для платників податку – фізичних осіб.

Порядок оподаткування доходів фізичних осіб регулюється розділом IV Кодексу, відповідно до п. 163.1 ст. 163 якого об'єктом оподаткування резидента є, зокрема загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід та іноземні доходи – це доходи (прибуток), отримані з джерел за межами України.

Перелік доходів, які включаються до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податків визначено п. 164.2 ст. 164 Кодексу.

Відповідно до п. 167.1 ст. 167 Кодексу ставка податку становить 18 відс. бази оподаткування щодо доходів, нарахованих (виплачених, наданих) платнику (крім випадків, визначених у пунктах 167.2 – 167.5 ст. 167 Кодексу).

Також вказані доходи є об'єктом оподаткування військовим збором (п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу).

Ставка військового збору становить 1,5 відс. об'єкта оподаткування, визначеного п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу (п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу).

Нарахування, утримання та сплата (перерахування) податку на доходи фізичних осіб та військового збору до бюджету здійснюються у порядку, встановленому ст. 168 Кодексу та п.п. 1.4 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу.

Грант – це одноразова безповоротна цільова виплата фізичним і юридичним особам грошової суми або дарування обладнання, приміщення (як правило, з власних коштів та майна) громадянами і юридичними особами, у тому числі іноземцями, а також міжнародними організаціями, для проведення наукових досліджень, впровадження енерго- та ресурсозберігаючих технологій, вжиття заходів екологічної безпеки та ліквідації наслідків екологічних катастроф, виконання творчих робіт, видання творів художньої, наукової, освітньої, образотворчої, медичної та іншої літератури тощо (з практики застосування термінів, слів та словосполучень у юриспруденції).

Якщо грант надається на користь фізичних осіб – підприємців благодійним фондом або громадською організацією, звертаємо увагу на наступне.

Згідно з п.п. 164.2.20 п. 164.2 ст. 164 Кодексу до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку на доходи фізичних осіб включаються інші доходи, крім зазначених у ст. 165 Кодексу.

Відповідно до п.п. 168.1.1 п. 168.1 ст. 168 Кодексу податковий агент, який нараховує (виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника податку, зобов'язаний утримувати податок на доходи фізичних осіб та військовий збір із суми такого доходу за його рахунок використовуючи ставку податку 18 відс., визначену в ст. 167 Кодексу, та ставку військового збору 1,5 відс., встановлену в п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу.

Враховуючи викладене, дохід у вигляді гранту, який виплачується благодійним фондом або громадською організацією – резидентами України на користь фізичних осіб – підприємців, включається до їх загального місячного (річного) оподатковуваного доходу як інший дохід та оподатковується юридичною особою як податковим агентом податком на доходи фізичних осіб та військовим збором на загальних підставах.

У 2024 році декларація про майновий стан і доходи подається за новою формою

З 01.01.2024 діє [нова форма податкової декларації про майновий стан і доходи](#) (далі – податкова декларація) та інструкція щодо її заповнення.

У новій формі податкової декларації передбачено виокремлення податкових зобов'язань з податку на доходи фізичних осіб (далі – податок) при визначенні мінімального податкового зобов'язання (далі – МПЗ) фізичними особами – підприємцями (крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування) – власниками, орендарями, користувачами на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь.

Звертаємо увагу, що сплата податку при визначенні МПЗ фізичними особами – підприємцями (крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування) здійснюється за кодом бюджетної класифікації «11010500 – податок на доходи фізичних осіб, що сплачується фізичними особами за результатами річного декларування».

Крім того, значних змін набув порядок розрахунку суми податку, що підлягає поверненню з бюджету у зв'язку із використанням права на податкову знижку за витратами, понесеними відповідно до п. 166.3 ст. 166 розділу IV Податкового кодексу України (далі – Кодекс), крім витрат зазначених у п.п. 166.3.10 п. 166.3.10 ст. 166 розділу IV Кодексу (додаток Ф3 до декларації).

Нагадуємо, що оновлені редакції нової форми податкової декларації про майновий стан і доходи та інструкції щодо її заповнення затверджено наказом Міністерства фінансів України від 28 серпня 2023 року № 467 «Про затвердження Змін до форми податкової декларації про майновий стан і доходи та Інструкції щодо заповнення податкової декларації про майновий стан і доходи», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 18 жовтня 2023 року за № 1817/40873.

З нормативно-правовою базою та прикладами заповнення податкових декларацій можна ознайомитися на вебпорталі ДПС у банері [«Деклараційна кампанія 2024»](#).

До якого органу необхідно звернутись ФОПу – платнику єдиного податку другої-четвертої груп для отримання даних щодо нормативної грошової оцінки землі з метою обчислення загального МПЗ?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що відповідно до абзаців першого – третього п. 297 прим. 1.1 ст. 297 прим. 1 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платники єдиного податку – власники, орендарі, користувачі на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, а також голови сімейних фермерських господарств, у тому числі щодо земельних ділянок, що належать членам такого сімейного фермерського господарства та використовуються таким сімейним фермерським господарством, зобов'язані подавати додаток з розрахунком загального мінімального податкового зобов'язання у складі податкової декларації за податковий (звітний) рік.

У такому додатку, зокрема, зазначаються:

- кадастрові номери земельних ділянок, які використовуються такими платниками для здійснення підприємницької діяльності, та для яких визначається мінімальне податкове зобов'язання (далі – МПЗ), їх нормативна грошова оцінка та площа таких земельних ділянок.

Підпунктом 14.1.114 прим. 2 п. 14.1 ст. 14 ПКУ встановлено, що МПЗ – мінімальна величина податкового зобов'язання із сплати податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь, розрахована відповідно до ПКУ. Сума МПЗ, визначених щодо кожної із земельних ділянок, право користування якими належить одній юридичній або фізичній особі, у тому числі фізичній особі – підприємцю, є загальним МПЗ.

МПЗ щодо земельної ділянки, нормативна грошова оцінка якої проведена обчислюється за формулою, наведеною у п. 38 прим. 1.1 ст. 38 прим. 1 ПКУ, елементом якої є нормативна грошова оцінка відповідної земельної ділянки з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого ПКУ для справляння плати за землю.

МПЗ щодо земельної ділянки, нормативна грошова оцінка якої не проведена обчислюється за формулою, наведеною у п. 38 прим. 1.2 ст. 38 прим. 1 ПКУ, елементом якої є нормативна грошова оцінка 1 гектара ріллі по Автономній Республіці Крим або по області з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого ПКУ для справляння плати за землю.

Згідно з частиною першою ст. 193 Земельного кодексу України від 25 жовтня 2001 року № 2768-III зі змінами та доповненнями (далі – ЗКУ) державний земельний кадастр – єдина державна геоінформаційна система відомостей про землі, розташовані в межах кордонів України, їх цільове призначення, обмеження у їх використанні, а також дані про кількісну і якісну характеристику земель, їх оцінку, про розподіл земель між власниками і користувачами, меліоративні мережі та складові частини меліоративних мереж.

Ведення Державного земельного кадастру здійснюється відповідно до Закону України від 07 липня 2011 року № 3613-VI «Про Державний земельний кадастр» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 3613) (ст. 204 ЗКУ).

Внесення відомостей до Державного земельного кадастру і надання таких відомостей здійснюються державними кадастровими реєстраторами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин (абзац перший частини першої ст. 9 Закону № 3613).

Відповідно до частини першої ст. 15 Закону № 3613 до Державного земельного кадастру включаються, зокрема, відомості про нормативну грошову оцінку земельних ділянок.

Згідно з п. 4 Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 року № 1051 зі змінами та доповненнями ведення Державного земельного кадастру здійснює Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру (далі – Держгеокадастр) та його територіальні органи.

Враховуючи вищевказане, для отримання даних щодо нормативної грошової оцінки земельних ділянок та нормативної грошової оцінки 1 гектара ріллі по Автономній Республіці Крим або по області з метою обчислення загального мінімального податкового зобов'язання фізичній особі – підприємцю – платнику єдиного податку другої-четвертої груп необхідно звернутись до територіального органу Держгеокадастру за місцем розташування земельної ділянки.

Чи може фізична особа отримати інформацію про суми/джерела виплачених доходів та утриманих податків за період до/з 1998 року?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Відомості про доходи фізичних осіб накопичуються у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків (далі – Державний реєстр), починаючи з 1998 року.

До набрання чинності Податковим кодексом України (далі – ПКУ) діяв Закон України від 22 грудня 1994 року № 320/94-ВР «Про Державний реєстр фізичних осіб – платників податків та інших обов'язкових платежів» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 320).

Згідно з частиною другою ст. 9 Закону № 320 керівники і посадові особи підприємств, установ, організацій всіх форм власності, включаючи Національний банк України та його установи, комерційні банки, інші фінансово-кредитні установи та фізичні особи – суб'єкти підприємницької діяльності відповідно до чинного законодавства зобов'язані були подавати до державних податкових інспекцій відомості про нараховані та

виплачені суми фізичним особам доходів і суми утриманих з них податків та інших обов'язкових платежів. Форму відомостей про нараховані та виплачені фізичним особам суми доходів і суми утриманих з них податків (форма № 8ДР) і Порядок заповнення відомостей про нараховані та виплачені фізичним особам суми доходів і суми утриманих з них податків було затверджено наказом ДПА України від 30.12.1997 № 473 (в редакції наказу ДПА України від 06.01.99 № 10), який втратив чинність.

Відповідно до п. 51.1 ст. 51 ПКУ платники податків, у тому числі податкові агенти, платники єдиного внеску, зобов'язані подавати контролюючим органам у строки, встановлені ПКУ для податкового кварталу, податковий розрахунок сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податків – фізичних осіб, і сум утриманого з них податку, а також сум нарахованого єдиного внеску, з розбивкою по місяцях звітного кварталу.

Форму Податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податків – фізичних осіб, і сум утриманого з них податку, а також сум нарахованого єдиного внеску та Порядок заповнення та подання податковими агентами Податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податків – фізичних осіб, і сум утриманого з них податку, а також сум нарахованого єдиного внеску затверджено наказом Міністерства фінансів України від 13.01.2015 № 4 із змінами та доповненнями.

Державна податкова служба України (далі – ДПС) відповідно до абзацу першого п. 70.1 ст. 70 ПКУ формує та веде Державний реєстр.

Пунктом 70.3 ст. 70 ПКУ визначено, що до інформаційної бази Державного реєстру включаються, такі дані про фізичних осіб:

- джерела отримання доходів;
- об'єкти оподаткування;
- сума нарахованих та/або отриманих доходів;
- сума нарахованих та/або сплачених податків;
- інформація про податкову знижку та податкові пільги платника податків;
- унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі на підставі даних розпорядника такого реєстру, наданих у порядку інформаційної взаємодії відповідно до законодавства.

Відповідно до п. 5 розд. VII Порядку обробки персональних даних у базі персональних даних – Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 24.02.2015 № 210, фізична особа – платник податків має право на одержання будь-яких відомостей про себе, що містяться у базі персональних даних Державного реєстру.

Спосіб збору, накопичення персональних даних, що включаються до Державного реєстру, умови та процедури внесення змін до персональних даних визначаються Положенням про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 29.09.2017 № 822 із змінами та доповненнями (далі – Положення № 822).

Відповідно до п. 1 розд. X Положення № 822 фізична особа, яка зареєстрована у Державному реєстрі чи в окремому реєстрі Державного реєстру, може отримати відомості про себе, наявні у Державному реєстрі.

Пунктом 4 розд. X Положення № 822 встановлено, що для отримання відомостей про себе з Державного реєстру фізична особа звертається особисто або через представника до контролюючого органу за своєю податковою адресою (місцем проживання) або до будь-якого контролюючого органу подає документ, що посвідчує особу, та заяву щодо отримання відомостей з Державного реєстру про джерела/суми нарахованого доходу, нарахованого (перерахованого) податку та військового збору за формою № 10ДР (далі – Заява за формою № 10ДР) (додаток 14 до Положення № 822). Представник додає до Заяви за формою № 10ДР довіреність, засвідчену в нотаріальному порядку, на отримання відомостей з Державного реєстру, документ, що посвідчує особу такого представника, та ксерокопію (з чітким зображенням) документа, що посвідчує особу довірителя.

Оригінали документів після прийняття Заяви за формою № 10ДР повертаються, копії залишаються у контролюючому органі та зберігаються разом із зазначеною Заявою.

Враховуючи вищевикладене, фізична особа – платник податків може отримати відомості з Державного реєстру про джерела/суми нарахованого доходу, нарахованого (перерахованого) податку та військового збору з 1998 року. До 1998 року чинним на той час законодавством не було передбачено подання до державних податкових інспекцій відомостей про нараховані та виплачені суми фізичним особам доходів і суми утриманих з них податків.

За інформацією про доходи фізичних осіб за період до 1998 року, в зв'язку з відсутністю зазначених даних в органах ДПС, пропонуємо звернутися до податкового агента (юридичної особи або фізичної особи – підприємця), який виплачував доходи фізичним особам, а у разі його ліквідації – до державного архіву області (міста).

Особливості продажу алкогольних напоїв та тютюнових виробів через додатки служб з організації кур'єрської доставки

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Електронна торгівля – це господарська діяльність у сфері електронної купівлі-продажу, реалізації товарів дистанційним способом покупцю шляхом вчинення електронних правочинів із використанням інформаційно-телекомунікаційних систем (п. 2 ст. 3 Закон України від 3 вересня 2015 року № 675-VIII «Про електронну комерцію» із змінами (далі – Закон 675)).

Інтернет-торгівля – це електронна торгівля, внаслідок якої товари реалізують дистанційним способом посередництвом інтернет-магазину.

Інтернет-магазин – засіб для представлення або реалізації товару, роботи чи послуги шляхом вчинення електронного правочину (п. 8 ст. 3 Закону № 675).

Покупець повинен отримати підтвердження вчинення електронного правочину у формі електронного документа, квитанції, товарного чи касового чеку, квитанка, талона або іншого документа у момент вчинення правочину або у момент виконання продавцем обов'язку передати покупцеві товар (п. 11 ст. 11 Закону № 675).

Роздрібна торгівля алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами може здійснюватися суб'єктами господарювання (у тому числі іноземними суб'єктами господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва) всіх форм власності, у тому числі їх виробниками, за наявності у них ліцензій на роздрібну торгівлю з зазначенням в них місця торгівлі (ст. 15 Закону № 481).

У додатку до ліцензії на роздрібну торгівлю алкогольними напоями та тютюновими виробами суб'єктом господарювання зазначається адреса місця торгівлі і вказуються перелік електронних контрольно-касових апаратів та інформація про них: модель, модифікація, заводський номер, виробник, дата виготовлення; реєстраційні номери книг обліку розрахункових операцій, які знаходяться у місці торгівлі (ч. 38 ст.15 Закону № 481).

УВАГА!

Місце торгівлі – місце реалізації товарів, у тому числі на розлив, в одному торговому приміщенні (будівлі) за місцем його фактичного розташування, для тютюнових виробів та пива – без обмеження площі, для алкогольних напоїв, крім пива, – торговельною площею не менше 20 кв. метрів, обладнане реєстраторами розрахункових операцій (незалежно від їх кількості) або де є книги обліку розрахункових операцій (незалежно від їх кількості), в яких фіксується виручка від продажу алкогольних напоїв та тютюнових виробів незалежно від того, чи оформляється через них продаж інших товарів (абз.14 ст. 1 Закону № 481).

Місце проведення розрахунків – місце, де здійснюються розрахунки із покупцем за продані товари (надані послуги) та зберігаються отримані за реалізовані товари (надані послуги) готівкові кошти, а також місце отримання покупцем попередньо оплачених товарів (послуг) із застосуванням платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо (ст. 2 Закон України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (далі – Закон № 265)).

Суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням електронних платіжних засобів, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для подальшого її переказу зобов'язані, зокрема:

- проводити розрахункові операції на повну суму покупки (надання послуги) через зареєстровані, опломбовані у встановленому порядку та переведені у фіскальний режим роботи реєстратори розрахункових операцій або через зареєстровані фіскальним сервером контролюючого органу програмні реєстратори розрахункових операцій зі створенням у паперовій та/або електронній формі відповідних розрахункових документів, що підтверджують виконання розрахункових операцій, або у випадках, передбачених цим Законом, із застосуванням зареєстрованих у встановленому порядку розрахункових книжок;

- надавати особі, яка отримує або повертає товар, отримує послугу або відмовляється від неї, включаючи ті, замовлення або оплата яких здійснюється з використанням мережі Інтернет, при отриманні товарів (послуг) в обов'язковому порядку розрахунковий документ встановленої форми та змісту на повну суму проведеної операції, створений в паперовій та/або електронній формі (у тому числі, але не виключно, з відтворенням на дисплеї реєстратора розрахункових операцій чи дисплеї пристрою, на якому встановлений програмний реєстратор розрахункових операцій QR-коду, який дозволяє особі здійснювати його зчитування та ідентифікацію із розрахунковим документом за структурою даних, що в ньому міститься, та/або надсиланням електронного розрахункового документа на наданий такою особою абонентський номер або адресу електронної пошти);

- застосовувати реєстратори розрахункових операцій, що включені до Державного реєстру реєстраторів розрахункових операцій, та/або програмні реєстратори розрахункових операцій з додержанням встановленого порядку їх застосування (ст. 3 Закону № 265).

Отже, суб'єкти господарювання, які здійснюють роздрібну торгівлю алкогольними напоями та тютюновими виробами зобов'язані мати відповідну ліцензію, а суб'єкти, які здійснюють інформаційно-агентські послуги та кур'єрську доставку, використовуючи мобільний додаток для отримання та виконання доручень

користувачів (споживачів) щодо придбання та доставки замовлень не зобов'язані мати відповідну ліцензію на право роздрібної торгівлі алкогольними напоями та тютюновими виробами.

Крім цього, продавці (реалізатори), повинні забезпечити дотримання вимог ст. 15³ Закону № 481 щодо заборони продажу алкогольних напоїв та тютюнових виробів, особами, які не досягли 18-річного віку, у невизначених для цього місцях торгівлі, тощо.

Виникнення права податкової застави

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що відповідно до п. 89.1 ст. 89 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) право податкової застави виникає:

- у разі несплати у строки, встановлені ПКУ, суми грошового зобов'язання, самостійно визначеної платником податків у податковій декларації, – з дня, що настає за останнім днем зазначеного строку (п.п. 89.1.1 п. 89.1 ст. 89 ПКУ);

- у разі несплати у строки, встановлені ПКУ, суми грошового зобов'язання, самостійно визначеної контролюючим органом, – з дня виникнення податкового боргу (п.п. 89.1.2 п. 89.1 ст. 89 ПКУ);

- у випадку, визначеному в п. 100.11 ст. 100 ПКУ, – з дня укладання договору про розстрочення, відстрочення грошових зобов'язань (п.п. 89.1.3 п. 89.1 ст. 89 ПКУ).

Згідно з п. 89.2 ст. 89 ПКУ з урахуванням положень цієї статті право податкової застави поширюється на будь-яке майно платника податків, яке перебуває в його власності (господарському віданні або оперативному управлінні) у день виникнення такого права і балансова вартість якого відповідає сумі податкового боргу платника податків, крім випадків, передбачених п. 89.5 ст. 89 ПКУ, а також на інше майно, на яке платник податків набуває прав власності у майбутньому.

У разі якщо балансова вартість майна, на яке поширюється податкова застава, є меншою ніж сума податкового боргу платника податків, право податкової застави поширюється на таке майно.

У разі якщо балансова вартість такого майна не визначена, його опис здійснюється за результатами оцінки, яка проводиться відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні».

У разі збільшення суми податкового боргу складається акт опису до суми, відповідної сумі податкового боргу платника податків, у порядку, передбаченому цією статтею.

Право податкової застави не поширюється на майно, визначене п.п. 87.3.7 п. 87.3 ст. 87 ПКУ, на іпотечні активи, що належать емітенту та є забезпеченням відповідного випуску іпотечних сертифікатів з фіксованою дохідністю, на грошові доходи від цих іпотечних активів до повного виконання емітентом зобов'язань за цим випуском іпотечних сертифікатів з фіксованою дохідністю, а також на склад іпотечного покриття та грошові доходи від нього до повного виконання емітентом зобов'язань за відповідним випуском звичайних іпотечних облігацій.

Право податкової застави **не застосовується**, якщо загальна сума податкового боргу платника податків **не перевищує ста вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (3060 гривень)**.

Чи має право суб'єкт господарювання використовувати одну печатку на всіх ПРРО, які зареєстровані на кожну окрему господарську одиницю?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Частину другою ст. 12 Закону України від 05 жовтня 2017 року № 2155-VIII «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2155) встановлено, що користувачі електронних довірчих послуг зобов'язані, зокрема, забезпечувати конфіденційність та неможливість доступу інших осіб до особистого ключа та невідкладно повідомляти надавача електронних довірчих послуг про підозру або факт компрометації особистого ключа.

Компрометація особистого ключа – будь-яка подія, що призвела або може призвести до несанкціонованого доступу до особистого ключа (п.п. 26 частини першої ст. 1 Закону № 2155).

Отже, суб'єкт господарювання має право використовувати одну печатку на всіх програмних реєстраторах розрахункових операцій (далі – ПРРО), які зареєстровані на кожну окрему господарську одиницю, якщо такі ПРРО не потребують задіяння касирів.

У разі, якщо при використанні ПРРО задіяні касири, то для кожного такого ПРРО необхідно створити окрему печатку.

До уваги платників акцизного податку!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області щодо особливостей подання декларації акцизного податку суб'єктами господарювання які здійснюють роздрібний продаж підакцизних товарів (алкогольні напої) в декількох пунктах продажу (в т.ч. розташованих в населених пунктах, підпорядкованих різним органам самоврядування), які обслуговуються в одному або декількох контролюючих органах, повідомляє наступне.

Підпунктом 212.1.11 п. 212.1 ст. 212 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) передбачено, що платниками акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів є особа – суб'єкт господарювання роздрібною торгівлі, яка здійснює реалізацію підакцизних товарів (крім тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, рідин, що використовуються в електронних сигаретах).

Відповідно до п. 49.1 ст. 49 ПКУ податкова декларація подається за звітний період в установлені ПКУ строки контролюючому органу, в якому перебуває на обліку платник податків.

Згідно з п.п. 212.3.1 прим. 1 п. 212.3 ст. 212 ПКУ особи – суб'єкти господарювання роздрібною торгівлі, які здійснюють реалізацію підакцизних товарів, підлягають обов'язковій реєстрації як платники податку контролюючими органами за місцезнаходженням пункту продажу товарів не пізніше граничного терміну подання декларації акцизного податку за місяць, в якому здійснюється господарська діяльність.

Відповідно до абзацу першого п. 2 розд. I Порядку заповнення та подання декларації акцизного податку, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 23.01.2015 № 14 зі змінами та доповненнями (далі – Порядок № 14), особи, визначені ст. 212 ПКУ як платники акцизного податку складають та подають декларацію акцизного податку (далі – Декларація).

Відповідно до пункту 2 розділу III Порядку № 14 Декларація за звітний (податковий) період, що дорівнює календарному місяцю, подається платником щомісяця протягом 20 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) місяця, до контролюючого органу за місцем обліку такого платника.

Суб'єкт господарювання роздрібною торгівлі, який здійснює реалізацію підакцизних товарів, має перебувати на обліку та подавати Декларацію до контролюючих органів за місцезнаходженням пунктів продажу товарів.

Відповідно до пп. 222.2.3 п. 222.3 ст. 222 ПКУ суб'єкт господарювання роздрібною торгівлі, який здійснює реалізацію підакцизних товарів, сплачує податок за місцем здійснення реалізації таких товарів на бюджетний рахунок територіальної громади, відкритий в Державній казначейській службі України для сплати акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів.

Отже, суб'єкт господарювання роздрібною торгівлі підакцизними товарами, що має один або декілька пунктів продажу, які розташовані на території підпорядкованій одному органу місцевого самоврядування (один Код території) складає та подає Декларацію та заповнює один Додаток 6 до Декларації відповідно до цього Коду території.

Суб'єкт господарювання роздрібною торгівлі підакцизними товарами, що має декілька пунктів продажу товарів, які розташовані на територіях підпорядкованих різним органам самоврядування (різні Коди територій), які обслуговуються різними контролюючими органами, складає та подає Декларації до кожного контролюючого органу та заповнює Додатки 6 до Декларації окремо за кожним Кодом території згідно з третім або додатковим (за наявності) рівнем Коду території адміністративно-територіальної одиниці, у межах якої знаходяться місця здійснення реалізації підакцизних товарів.

Якщо у суб'єкта господарювання пункти продажу розташовані в декількох органах самоврядування (різні Коди територій), які обслуговуються одним контролюючим органом, то платник подає до такого контролюючого органу одну Декларацію з кількістю Додатків 6, що відповідає кількості Кодів територій окремо за кожним кодом території згідно з третім або додатковим (за наявності) рівнем Коду території адміністративно-територіальної одиниці, у межах якої знаходяться місця здійснення реалізації підакцизних товарів.

Торгівля валютними цінностями у готівковій формі: звітність з податку на прибуток підприємств

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що п. 141.13 ст. 141 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) визначає особливості оподаткування діяльності з торгівлі валютними цінностями у готівковій формі.

Платники податку на прибуток підприємств (податок), які здійснюють діяльність із торгівлі валютними цінностями у готівковій формі, сплачують щомісяця, не пізніше останнього операційного (банківського) дня поточного місяця, авансовий внесок із податку на прибуток підприємств за кожний пункт обміну іноземної валюти, внесений до Реєстру пунктів обміну іноземної валюти станом на перше число поточного місяця.

Авансовий внесок із податку на прибуток підприємств сплачується у розмірі:

а) трьох мінімальних заробітних плат, встановлених законом станом на 01 січня звітного (податкового) року, за кожний пункт обміну іноземної валюти, розташований у населеному пункті, чисельність населення якого перевищує 50 тисяч, за статистичними даними чисельності наявного населення України, розміщеними на веб-сайті спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі статистики станом на 01 січня року, що передує поточному року;

б) однієї мінімальної заробітної плати, встановленої законом станом на 01 січня звітного (податкового) року, за кожний пункт обміну іноземної валюти, розташований в інших населених пунктах або за межами населених пунктів.

Авансові внески з податку на прибуток підприємств є невід'ємною частиною податку на прибуток підприємств.

У зв'язку з зазначеним, податкову декларацію з податку на прибуток підприємств (далі – Декларація) доповнено додатком ОВ, в якому платники податку на прибуток підприємств, які здійснюють діяльність із торгівлі валютними цінностями у готівковій формі, розраховують суму таких авансових внесків.

У рядку 26 додатка ОВ визначається загальна сума авансового внеску з пунктів обміну іноземних валют, що сплачена у звітному (податковому) періоді. Сума авансового внеску сплачується щомісяця та визначається у графі 4, значення якої розраховується за формулою, передбаченою у примітці 1 додатка ОВ.

При цьому показник рядка 26 додатка ОВ переноситься до рядка 26 ОВ Декларації. Для платників, у яких базовим звітним (податковим) періодом є календарний рік, рядок 28 дорівнює рядку 26 ОВ Декларації.

Крім того, форму Декларації та додаток ВП до Декларації доповнено:

- рядками 26 ОВ – 28, які заповнюють платники податку, що сплачують авансові внески з пунктів обміну іноземних валют у звітному (податковому) періоді, попередньому звітному (податковому) періоді, за результатами останнього звітного (податкового) періоду;

- розділом «Виправлення помилок щодо суми авансових внесків із пунктів обміну іноземних валют», у якому відображається збільшення (зменшення) податкового зобов'язання, сума штрафу та пеня (рядки 38 – 41 форми Декларації та рядки 36 – 38 додатка ВП до Декларації).

Відповідно до підпункту 141.13.3 пункту 141.13 статті 141 Кодексу сплачена протягом звітного (податкового) періоду сума авансових внесків із податку на прибуток підприємств зменшує податкові зобов'язання з податку на прибуток підприємств, розраховані за результатами такого звітного (податкового) періоду за ставкою, визначеною пунктом 136.1 статті 136 Кодексу, у сумі, що не перевищує суму нарахованого податкового зобов'язання за такий податковий (звітний) період.

У зв'язку з зазначеним додаток ЗП до Декларації доповнено рядком 16.5, в якому відображається сума нарахованих та сплачених авансових внесків із пунктів обміну іноземних валют, що зменшує податкові зобов'язання з податку на прибуток підприємств (рядок 16).

Показник рядка 16.5 додатка ЗП визначається у сумі, що не перевищує позитивне значення: рядок 06 + рядок 06.1 КІК Декларації – рядок 16.4.1 додатка ЗП до рядка 16 ЗП Декларації.

Участь у засіданні районної комісії у Криворізькій районній військовій адміністрації

Відділ комунікацій з громадськістю управління інформаційної взаємодії Головного управління ДПС у Дніпропетровській області (територія обслуговування - Криворізький регіон) інформує.

Заборгованість та несвоєчасність виплати заробітної плати на сьогодні є однією з найгостріших соціальних проблем.

З метою сприяння погашенню заборгованості із заробітної плати та вжиття заходів, днями, відбулось засідання районної комісії з питань погашення заборгованості по виплаті заробітної плати, пенсій, стипендій, а також надходження коштів до бюджету.

На засіданні були присутні податківці, представники пенсійного фонду, інші контролюючі органи міста та запрошені суб'єкти господарювання, в яких наявна заборгованість з виплати заробітної плати.

Наприкінці заходу прийняті конструктивні рішення та визначені шляхи подальшої роботи у напрямку погашення заборгованості з виплати заробітної плати, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат.

Легалізація трудових відносин на засіданні у виконкомі Інгулецької районної у місті Кривому Розі ради.

Відділ комунікацій з громадськістю управління інформаційної взаємодії Головного управління ДПС у Дніпропетровській області (територія обслуговування - Криворізький регіон) повідомляє.

За ініціативою виконавчого комітету Інгулецької районної у місті ради відбулось чергове засідання робочої групи з забезпечення погашення заборгованості із заробітної плати, виплати пенсій, стипендій, інших соціальних виплат з питань погашення заборгованості із заробітної плати, з відшкодування фактичних витрат на виплату та доставку пільгових пенсій, сплати страхових внесків та єдиного соціального внеску по суб'єктам господарювання Інгулецького району міста Кривого Рогу.

Податківці разом з представниками місцевої влади обговорили нагальні питання у сфері соціально-трудова відносин на об'єктах малого та середнього бізнесу та фактори негативного впливу під час ведення господарської діяльності неофіційно оформлених трудових відносин та виплату заробітної плати в «конвертах».

Наголосили суб'єктам господарювання працювати виключно в законодавчо-правовому полі та дотримуватись трудового законодавства, а саме, офіційно оформлювати трудові відносини з виплатою легальної заробітної плати не менше мінімальної.

У спільній співпраці та взаємодії місцевої влади та податкової служби були розглянуті пропозиції та прийняті відповідні рішення щодо визначення механізмів вирішення проблемних питань.

Наприкінці заходу роздано друковану продукцію роз'яснювального характеру.

Щодо спільного моніторингу незаконної реалізації підакцизними товарами

Відділ комунікацій з громадськістю управління інформаційної взаємодії Головного управління ДПС у Дніпропетровській області (територія обслуговування - Криворізький регіон) повідомляє.

З метою протидії незаконній торгівельній діяльності підакцизними товарами, в рамках спільного заходу Криворізької міської ради, правоохоронних органів міста та податківців, проведено моніторинг дотримання в об'єктах бізнесу законодавства, що регулює обіг алкогольних та тютюнових виробів. Від податкової служби Криворізького регіону прийняла участь головний державний інспектор відділу адміністрування акцизного податку управління контролю за підакцизними товарами Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Наталя Шляхтич.

В результаті заходу було виявлено порушення норм чинного податкового законодавства в частині реалізації підакцизних товарів. Спільна діяльність державних органів щодо ліквідації тіньового ринку підакцизних товарів – запорука наповнення бюджету територіальної громади міста.

Звертаємо увагу суб'єктів господарювання, що сумлінне дотримання податкового законодавства та повнота сплати податків – важливі фактори, які сьогодні забезпечують стабільну роботу економіки держави.